

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۴/۰۱/۱۷
تاریخ پذیرش نهایی: ۱۳۹۴/۰۵/۲۷

غلامرضا اکرمی^۱، سجاد دامیار^۲

نقش شناخت معمار از کاربر در هویت‌بخشی به طرح‌های مسکن روستایی بررسی موردی: معماری روستایی ایلام^۳

چکیده

در این نوشتار ابتدا به شناخت و بررسی تناقض‌های بوجود آمده ناشی از تفاوت ذهنیت طراح و کاربر در مسکن روستایی پرداخته شده که متولیان حوزه معماری برای روستاییان طراحی و اجرا کرده‌اند. در این کار ابتدا با رجوع به ادبیات موضوع به‌طور عام در جهان و به‌طور خاص در روستاهای ایران در قالب مصدقه‌های واقعی، تناقض‌های مذکور مورد بررسی اجمالی واقع شده و در ادامه روشی برای نزدیک کردن ذهنیات کاربر و طراح در مورد محیط مطلوب براساس پژوهش عملی پیشنهاد شده است. این روش در محیط روستایی ایلام اجرا و نتایج آن ارائه گردیده است. براساس یک مدل سه‌محوری (با محورهای زمان تجربه، تجربه انسان، تجربه‌کننده) از عوامل هویت‌بخش، چارچوب مطالعه در ۲۲ جزء، معین شده و برای بررسی هر یک از این اجزاء سه حالت در نظر گرفته شده است: اول، عوامل مطلق کالبدی؛ دوم، عوامل شکل گرفته میان کالبد و زمینه اجتماعی-رفتاری؛ و سوم، عوامل مطلق اجتماعی-رفتاری که حالت سوم به صورت خاطره جمعی با کالبد نسبت پیدا می‌کند. یک حالت از روند مورد بحث در تغییرات انجام‌شده توسط کاربران در مسکن مهندسی‌ساز روستایی مطالعه گردیده و عوامل هویت‌بخش از آن استخراج و معرفی شده است. ابعاد پنجره و موقعیت استقرار آن نسبت به کف و سقف از نمونه‌های عوامل هویتی کشف شده است.

کلیدواژه‌ها: عوامل هویت‌بخش، معماری بومی، مسکن روستایی، ذهنیت کاربر، ایلام.

^۱ استادیار دانشکده معماری، پردیس هنرهای زیبا، دانشگاه تهران، استان تهران، شهر تهران

E-mail: Akrami@ut.ac.ir

^۲ استادیار گروه معماری، دانشگاه پیام نور، صندوق پستی ۱۹۳۹۵-۳۶۹۷، تهران، ایران (نویسنده مسئول مکاتبات)

E-mail: S_damyar@ut.ac.ir

^۳ این مقاله مستخرج از رساله دکتری سجاد دامیار با عنوان «واکاوی عوامل هویت‌بخش در معماری بومی؛ مطالعه موردی: معماری بومی ایلام و کرمانشاه» بوده که با راهنمایی دکتر غلامرضا اکرمی و مشاوره دکتر حمید ندیمی در دانشگاه تهران در حال انجام است.

مقدمه

امروزه طراحان محیط، از جمله معماران، شهرسازان و ...، به اشکال مختلف خود را از جامعه جدا می‌دانند، بعضی‌ها مردم را در تشخیص معماری باکیفیت ناتوان می‌دانند؛ گروهی توجه به کاربر را از نقص‌های کار می‌بینند و آن را مانع خلاقیت فرض می‌کنند؛ گرایش‌های صرف هنری در گروهی دیگر، باعث بی‌توجهی آنها به خواستها و نیازهای کاربران می‌شود. عده‌ای برای کسب اعتبار حرفه‌ای یا اجتماعی و تسلط بر افکار کاربران با توجه به ذهنیت خود و خواست کاربران طراحی می‌کنند. گروهی به دلیل پاییند بودن به سبکی خاص از توجه به ذهنیت و خواست کاربران غافل می‌شوند. این امر در آموزش مدارس معماری کشور نیز نه تنها مورد بررسی قرار نمی‌گیرد، بلکه به موارد فوق دامن زده می‌شود و کثرت بی‌ برنامه این مدارس و افزایش روزافزون ظرفیت دانشجویان این رشته‌ها، فرصت تأمل کافی در این موضوعات را از آنان گرفته است. دیدگاه‌های متفاوت و اغلب متناقض، بعضًا سطحی و شخصی و بدون پشتونه فکری و بیشتر اکتساب شده از مکاتب غربی، باعث تشویش ذهنی و فکری دانشجویان شده است و اکثر آنها بدون برداشت و کسب اندیشه‌ای صحیح و حتی درک درستی از یک معماری خوب، از مدارس معماری فارغ‌التحصیل و نهايتأً مستعدترین آنها مقلد معماران مشهور بخش حرفه‌ای یا مکاتب مجله‌ای (ژورناليس্টی) غربی می‌شوند (اکرمی، ۱۳۸۲، ۳۴). در همه این موارد طراح بدون توجه به ذهنیت و انتظارات ذهنی کاربر (ذهنیتی که در محیط‌های بومی و طبیعی‌تر، ناشی از الگوهای فرهنگی و خرد جمعی است و با گذشته در ارتباط است) طراحی می‌کند و می‌سازد؛ نهايتأً منجر به تغییر یا عدم استفاده کاربر می‌شود. این مسئله از چند بعد قابل تأمل است اما وجه مهم این بحث به تفاوت انتظارات ذهنی کاربر از محیط خود (که از مقوله هویت است) با طراح باز می‌گردد که منجر به عدم اعتماد کاربران به طراحان معماری می‌گردد. این امر قطعاً نوعی بحران هویت را سبب می‌شود، زیرا «هویت مربوط به یک رابطه و امری است دو طرفه بین ذهنیت و عینیت، به‌شکلی دقیق‌تر هویت به وحدت تصوّرات ذهنی و کالبد عینی گفته می‌شود و به این معنی که شاخصه‌ای در ذهن انسان است و ویژگی‌ای در پدیده، در صورت انطباق شاخصه ذهنی و ویژگی عینیت، هویت احرار می‌گردد و در غیر این صورت بحران هویت به وجود می‌آید» (دامیار، ۱۳۹۳، ۹۴).

این بحث را می‌توان در مورد طرح‌هایی که برای کاربران روستا، طراحی و اجرا می‌گردد، مطرح نمود؛ جایی که عدم تناسب کالبد موجود با انتظارات ذهنی کاربران روستایی بدون نیاز به پژوهش عمیق، کاملاً مشهود است و عدم شناخت نزدیک از این کاربران معضلات مزبور را تشیدید می‌کند. لذا این نوشتار در جستجوی پاسخ به پرسش‌هایی از این دست خواهد بود: تناقض‌های بین ذهنیت طراح و کاربر در طراحی روستایی بیشتر در چه مواردی بروز می‌کند و منشأ آن چیست؟ آیا می‌توان روشنی برای بررسی ذهنیت کاربران (استفاده‌کنندگان) معماری به‌کار برد و مطابق با خواستها و نیازهای ایشان طراحی کرد؟ آیا می‌توان روشنی برای ایجاد اثربخشی عوامل هویت‌بخش معماری بومی در طراحی و برنامه‌ریزی مسکن روستایی ایجاد کرد؟ این نوشتار با هدف دستیابی به روشنی جامع^۱ برای اثربخشی عوامل هویت‌بخش معماری بومی در طراحی و برنامه‌ریزی مسکن روستایی در بخش‌های زیر تنظیم گردیده است: در بخش نخست پیشینه این تناقض‌ها در طرح‌های روستایی ایران ارائه شده است. بخش دوم پیشنهاد راهکاری برای شناسایی زمینه‌های ذهنی آن را مورد نظر قرار داده است که به صورت یک فرآیند منظم اکتشافی معرفی شده است. در بخش سوم یک جزء از این فرآیند به صورت موردنی در یکی از روستاهای ایلام مطالعه شده و در پایان نتیجه‌گیری شده است.

تناقض‌های طرح معماران و نوع استفاده از آن در محیط بومی

فاصله بین طراح و کاربر واقعی موضوعی است که از نیمة دوم قرن بیستم به عنوان عامل مخرب در کیفیت معماری مورد توجه نظریه‌پردازان واقع شده است (پاکزاد، ۱۳۸۸، ۱۰). تحریب مجموعه مسکونی پرورت ایکو^۱ نمونه مشهور ناکارآمدی تصمیمات طراحان براساس ذهنیات خود در تاریخ معماری است؛ منطقه‌گرایی یا طراحی مشارکتی واکنش‌هایی به این موضوع است که مورد اول بر ویژگی‌های محصول و مورد دوم بر فرآیند طراحی مرکز دارد (دیبا، ۱۳۷۴، ۴۶ و ۴۷). توجه به این معضل منجر به تعریف وظایف و شاخه‌های جدید در معماری شده که برنامه‌دهی^۲ و ارزیابی پس از بهره‌برداری نمونه بارز آن است (دورک، ۱۳۸۹، ۲). لاوسون با استناد به بررسی زایسل^۳ موضوع را به حذف کاربر واقعی از فرآیند طراحی نسبت داده و پژوهش را راه حلی برای حل این معضل دانسته است (لاوسون، ۱۳۸۴، ۴). به این صورت در بسیاری از موارد طرح‌های معماری با نوع استفاده‌ای که از آنها می‌شود، نسبت مستقیمی ندارد. همچنین در بسیاری از نمونه‌ها، فاصله طراح و کاربر منجر به تولید خانه‌هایی می‌شود که کمتر به خانه شباهت دارند و صرفاً سرپناه‌هایی هستند که کاربران از روی ناچاری و به دلایل اقتصادی در این گونه فضاهای زندگی می‌کنند و از ابعاد مختلف قادر به ایجاد رابطه با کالبد نیستند. رابطه‌ای که مبنای اصلی هویتمندی، به‌ویژه در تعریف مورد نظر این نوشتار است. معضل مورد اشاره در روستا برخلاف شهر، از تفاوت کاربر و کارفرما ناشی نشده است، بلکه در این حالت کاربر و کارفرما یکی است، اما طراح بدون رجوع به هیچ‌کدام براساس ذهنیت خود، طراحی می‌کند. تفاوت ذهنیت طراح و کاربر، زمینه را برای تناقض‌هایی در طرح و نوع استفاده افراد از فضای طراحی شده، خصوصاً در مسکن فراهم می‌کند که عاملی برای بحران هویت معماری محسوب می‌شود. این معضل بیشتر در شهرها و خصوصاً شهرهای بزرگ اتفاق می‌افتد، اما در حوزه روستایی نیز، با تداوم چنین ذهنیتی از موضوع و تصور ناکارآمدی راه حل‌های بومی و سنتی با توجه به پیشرفت تکنولوژی، به بهانه‌های مختلف از جمله مقاوم‌سازی در برابر زلزله و بلایای طبیعی دیگر، طراحی و ساخت خانه‌های مسکونی حتی در روستاهای از دست کاربران آن خارج شده و به دست طراحانی افتاده است که شاید در بعضی موارد حتی یک بار هم به روستا پای نگذاشته‌اند و فقط بر اساس ذهنیت خود طراحی می‌کنند. این طرح‌ها، اکثراً به حالت تیپ و بدون توجه به موضوعات فرهنگی و حتی ملاحظات اقلیمی تهیه می‌شوند. موضوعات مؤثر در این زمینه را می‌توان در پنج دسته قرار داد: بهداشتی، اقتصادی، کالبدی-زیرساختی، اجتماعی و زیست‌محیطی. بر اساس برخی تحقیقات میدانی (رضایی و شوکتی آمقانی، ۱۳۹۲ و رضوانی و دیگران، ۱۳۹۲) موضوع کالبدی-زیرساختی بیشترین اهمیت را نزد کاربران دارد. به عنوان مثال در بازسازی شهر فردوس خراسان جنوبی، عدم توجه به تصویر ذهنی مردم از مکان مطلوب (از نظر کالبدی و جغرافیایی) منجر به عدم استقبال از بازسازی‌های دولتی در سال ۱۳۴۷ و رجوع به ساختهای بومی شد (پرها، ۱۳۵۵). عدم تطابق برخی بازسازی‌ها پس از زلزله رودبار و منجیل با تصویر ذهنی ساکنان آن از محیط مطلوب، خواست آنان را برای تغییر شکل ظاهری یا الگوی بنا در پی داشته است (میری و امیری، ۱۳۹۱-شکل‌های ۱ و ۲) در چنین مواردی بارها و بارها کاربران مجبور به تغییر عناصری شده‌اند که قابل تغییر بوده تا بتوانند در آن فضاهای زندگی کنند؛ یا در مواردی هم چون با توجه به انتظارات ذهنی و پیشینه فرهنگی آنها، قابل سکونت نبوده است، تبدیل به محلی برای نگهداری حیوانات شده‌اند نظیر بازسازی بوئین زهرا پس از زلزله سال ۱۳۴۱ (شریفی و همکاران، ۱۳۸۹). در مواردی نیز متوجه مانده‌اند و کاربر در کنار آنها، برای خود خانه‌ای ساخته

است. به طور مثال در زلزله سال ۱۳۶۷ منطقه زیرکوه قائنات خراسان جنوبی روستای آبیز که در زلزله تخریب شده بود به وسیله امدادگران در یک کیلومتری روستا ساخته شد. لیکن روستاییان به این مکان جدید نقل مکان نکردند و روستای تخریب شده خودشان را مجدداً مرمت و بازسازی کرده و ساکن شدند (مشاهدات عینی نگارندگان).

شکل ۲. خانه بازسازی شده در بره سر رودبار

منبع: میری و امیری، ۱۳۹۱، ۱۰۷

شکل ۱. خانه بازسازی شده در بره سر رودبار

منبع: میری و امیری، ۱۳۹۱

کشف پس‌زمینه‌های ذهنی کاربران

شناخت نیازهای انسان و درک اثر فضای ساخته شده بر رفتار او از مواردی است که در اواسط قرن بیستم، بیشتر مورد توجه واقع شد و به واسطه نقدهایی که به نهضت مدرن وارد می‌شد، نشان از این مسئله داشت که در این دوره معماران از مدل ناقصی برای درک تعریف انسان و شناخت رفتار او به عنوان اساس کارشناس استفاده کرده‌اند. همچنین درک ناقصی از رابطه محیط و رفتار انسان دارند، بنابراین، ادعاهای اهمیت نقش طراحی در شکل دادن به تجربه‌های مردم در محیط، طراحان و کارفرمایان آنها را گمراه می‌کند و در مجموع مبانی نظری طراحی ناکافی است (لنگ، ۱۳۸۳، ۷). شناخت و درک افراد «مخاطب»، وظيفة طراحان و معماران است تا مسائلی که باید حل شوند، تعریف و مشخص گردد. باید قبول کرد که انتظارات کارفرما و استفاده‌کننده با انتظارات طراحان و معماران متفاوت است (دورک، ۱۳۸۹، ۹۲). لذا شناخت و کشف پس‌زمینه‌های ذهنی کاربران معماری که منشأ انتظارات ذهنی آنها را شکل می‌دهد، از موضوعات بسیار بالاهمیت است که نیاز به تحقیق دارد. این موضوع در رویکردهای روان‌شناسی محیط و معناشناسی از دهه ۱۹۶۰ ادبیات نسبتاً وسیعی را به خود اختصاص داده است که در آن به تجزیه و تحلیل ذهنیت افراد و نسبت این ذهنیات با کالبد معماري می‌پردازد. این‌گونه پژوهش‌ها در حوزه‌های دیگر علوم همچون انسان‌شناسی، روان‌شناسی، جامعه‌شناسی، رفتار‌شناسی، قوم‌نگاری و غیره سابقه بسیار طولانی‌تر دارند و محققان علوم رفتار-محیطی این‌گونه روش‌ها را از دیگر علوم مطروحه به عاریت گرفته‌اند و در یک فرآیند میان‌رشته‌ای به معماری نیز نفوذ پیدا کرده است. سابقه این موضوع در طراحی محیط به بعد از جنگ جهانی دوم باز می‌گردد (لنگ، ۱۳۸۳، ۳۱). در پی شکوفایی اقتصادی عصر طلایی و پاسخگویی صریح به نیازهای کمی که به نامطلوب شدن محیط‌های انسان‌ساخت برای زندگی انجامید، بسیاری از دست‌اندرکاران برنامه‌ریزی و طراحی محیط، در پی مطلوب‌سازی محیط انسانی، بر لزوم توجه به کیفیت‌های موردنیاز محیط کالبدی تأکید نمودند. تأکید بر اهمیت نیازهای روانی از مهمترین این کیفیت‌ها بوده است (پاکزاد، ۱۳۸۸، ۲) که هویت از اصلی‌ترین آنها به شمار می‌رود. موضوعات مطرح شده در زمینه رابطه ذهنیت و

عینیت، عناوین متعدد و ادبیات گستردگی را در این چند دهه اخیر در بر می‌گیرد که عبارتند از: معنا، حسّ مکان، خاطرهٔ جمعی، حسّ تعلق، دلستگی و غیره. روشن‌های مطالعه رابطهٔ ذهنیت و عینیت در این بازهٔ زمانی توسعهٔ زیادی پیدا کرده است و در جدول ۱، یک دسته‌بندی از آنها با اشاره به برخی نمونه‌ها آورده شده است.

جدول ۱. روش‌های مختلف بررسی ذهنیت

نوع بازشناسی مفهوم	بازشناسی بازشناسی به‌واسطه تصویری رسانه تصویری	بازشناسی به‌واسطه ساخت محیط جدید	بازشناسی به‌واسطه تغییر محیط	بازشناسی محیط	بازشناسی بی‌واسطه
هویت	«خوانایی شهر» کوین لینج	«طرّاحی مسکن غارمانت در ژیان چین»، لوچیپینگ (مطالعه دلیل پذیرش معماری مدرن در برزیل)، فرناندو لارا ^۰	«گونه‌گوئی‌ها در خانه‌سازی»، جان هابرآکن	«مطالعه نظر مردم دریارهٔ تالار شهر بوستون» ^۷ آلن برکلی ^۷	«مطالعه دلیل پذیرش معماری مدرن در برزیل»، فرناندو لارا ^۵ «بازشناسی کیفیت‌های تجربی و معنایی خانه سنتی تاپلندی» پیلادا دواکولا ^۶
معنا	«مطالعه اثر ویژگی‌های طرّاحی بر درک مردم از توده و احجام معماری استپیر ^۸	«مطالعه دلیل پذیرش معماری مدرن در برزیل» فرناندو لارا ^۰	«معنی محیط ساخته شد: رویکردی در ارتباط غیرکلامی» آموس راپاپورت	«بازشناسی کیفیت‌های تجربی و معنایی خانه سنتی تاپلندی» پیلادا دواکولا ^۶ درس‌هایی از لاس و گاس ^۸ رابرت ونتوری، دنیس اسکات براؤن و ایزنور	«خانه همچون نمادی از خود»، کلیر کوپر «خوانایی شهر» کوین لینج
حس مکان	«رویکرد کیفی در آموزش نظری معماری، مفهوم مکان در کلاس درس سیر اندیشه‌ها» غلامحسین معماریان	«کلبه هایدگر» آدام شار ^۹	«مکان و بی مکانی» ادوارد رلف	«روح مکان» کریستین نوربرگ شولتز	«مقایسهٔ حس مکان پنج مسجد معاصر با طرح سنتی و نوآورانه در تهران» محمد صادق فلاحت

منبع: نگارنده‌گان

(بر اساس گروت و وانگ، ۱۳۸۴؛ کوپر، ۱۳۷۹؛ هابرآکن، ۱۳۶۷؛ شولتز، ۱۳۸۸؛

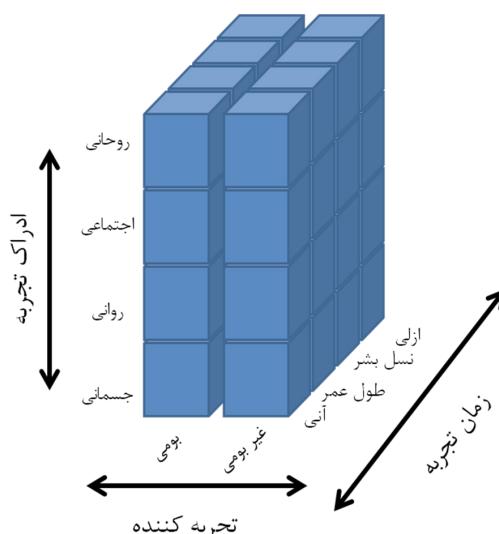
پاکزاد، ۱۳۸۸؛ صدوقی و همکاران، ۱۳۹۰)

* تحقیق فرناندو لارا نمونه‌ای از ترکیب راهبردهای فوق برای مطالعهٔ ذهنیت در حوزه‌های معنا و هویت است. او برای شکل دادن به چارچوب مطالعه، سه تدبیر گردآوری داده‌ها را در نظر گرفت؛ اول، تحقیق استنادی برای اثبات اثرات اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و تأثیرات رسانه‌ای؛ دوم، تحلیل فرمی (طرّاحی نما و طّراحی داخلی) ۲۰۰ خانه در دو بخش شهر؛ سوم مصاحبه عمیق با ۲۰ تا ۳۰ ساکن خانه‌های مدرن مردم‌پسند که بسیاری از آنها مالکان اصلی خانه‌ها بودند (گروت و وانگ، ۱۳۸۴، ۳۴۳).

در ادامه با توجه به سابقهٔ موضوع که در بالا ذکر شد، نگارنده در جای دیگر، مدلی را برای بررسی هویت (کشف پس‌زمینه‌های ذهنی) ارائه نموده است.^{۱۰} (دامیار، ۱۳۹۳) که تحقیق حاضر براساس آن ساماندهی شده است؛ در ادامه، این مدل مختصرًا معرفی شده است.

مدل کل نگر برای واکاوی مفهوم هویت کالبدی

این مدل (شکل ۳) که به گونه‌ای برآمده از عوامل تشکیل‌دهنده مفهوم هویت معماری است، دارای سه محور است که یک الگوی سه‌بعدی را ایجاد کرده است. در این مدل، ابعاد وجوده ادراکی انسان (جسمانی، روانی، اجتماعی و روحانی) به عنوان عناصر محور عمودی و تجربه کننده (بومی و غیر بومی)، به عنوان اجزای محور افقی قرار داده شده‌اند و به واسطه انتکای بنیادین «تجربه» و «کیفیات آن به «زمان» (که آن را از اجزاء مهم و غیرقابل اجتناب در تعریف هویت قرار می‌دهد) محور سوم این مدل به زمان تجربه اختصاص یافته است. توجه به چهار گستره زمانی مشخص شده در این محور (تجربه آنی، تجربه طول عمر، تجربه متوالی نسل‌های بشر و تجربه ازلى) می‌تواند اعتبار هویت یک معماری را تا حدودی از نظر ماندگاری ذهنی معلوم نماید. انتظار این است، مدلی که این گونه از بحث نظری و منطقی حاصل شده است بتواند ابزاری باشد برای تبیین سامانی‌یافته عوامل هویت‌بخش در هر گونه‌ای از معماری چرا که بحث مذبور متنکی به گونه خاصی از معماری نبوده است (دامیار، ۱۳۹۳).

شکل ۳. مدل رابطه وجوده ادراکی انسان با عوامل هویت‌بخش

منبع: دامیار، ۱۳۹۳، ۱۰۰

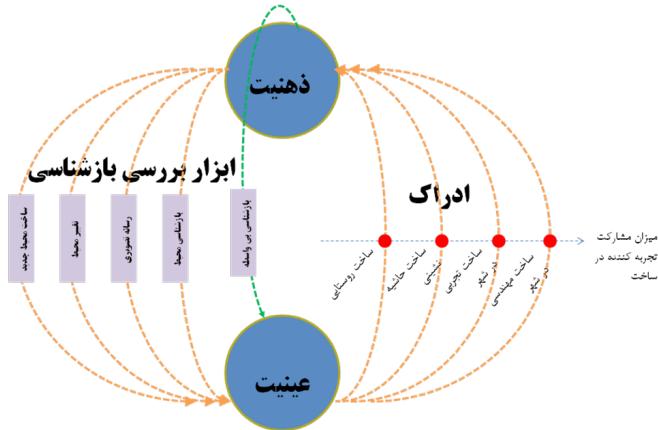
روندی برای پژوهش عمل‌نگر گروهی در مورد انتظارات ذهنی افراد بومی از محیط کالبدی

«پژوهش عمل‌نگر» عبارتی است که به آزمون موقعیتی ملموس و منطق چگونگی ارتباط عوامل مؤثر در آن و هدایت فرآیند به سمت یک هدف تجربی خاص اطلاق می‌شود. این گونه پژوهش به جای دانش مجردی که در مکان‌های زیادی کاربرد داشته باشد، بر دانشی متمرکز است که از مکان-رفتارهای با مقیاس خرد حاصل می‌شود (گروت و وانگ، ۱۳۸۸، ۱۱۱). در این زمینه روندی برای کشف عوامل هویت‌بخش معماری بومی با اتکا به ذهنیت بومی در یک کارگاه عملی درس طرح معماری ۲ مقطع کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی پردیس علوم تحقیقات، به عنوان پروژه درسی به کار گرفته شد. کار پیش‌بینی شده برای محققان از این بابت که هدف آن برای خود این افراد یک نظریه‌پردازی نبود، بلکه مسلط شدن به پژوهش و رابطه پژوهش و طراحی در نظر گرفته شده بود، نوعی پژوهش عمل‌نگر محسوب می‌شد. جرالد ساسمن^{۱۱} برای معرفی رویداد در متن

خاص، فرآیند چرخه‌ای بازشنایت، برنامه‌ریزی عملنگر، تصمیم‌سازی، ارزیابی و تدوین یافته‌ها را پیشنهاد می‌دهد (گروت و وانگ، ۱۳۸۸، ۱۱۲). در این کار برنامه‌ریزی عملنگر براساس مدل عوامل هویت‌بخش و جدول ۲ انجام شد و این برنامه مبنای بخش بازشنایت قرار گرفت. با این انتخاب، بخش ارزیابی و تدوین یافته‌ها به‌طور مقدماتی در همان فرآیند بازشنایت انجام شد. ولی تدوین نهایی آن وابسته به بررسی عوامل ساختاری است که در این بخش از کار قرار داده نشد.

چارچوب بستر مطالعه و سامانه‌های پژوهش

برای تحقیق مذکور به صورت پژوهش عملنگر در مورد هویت دو موضوع باید مشخص می‌شد: نخست، عینیت مورد مطالعه و دوم، تدبیر عملی برای بررسی نhoe بازشنایی ذهنیت. نحوه برخورد با این دو موضوع در پژوهش حاضر در شکل ۴ خلاصه شده است. در مورد موضوع دوم و بررسی ذهنیت، روش‌های معرفی شده در جدول ۲ چارچوب اصلی کار را تشکیل داده است.

شکل ۴. چارچوب بستر مطالعه و سامانه‌های پژوهش

منبع: نگارندگان

اما موضوع اول و انتخاب بستر مطالعه میدانی یک مرحله اصلی در برنامه‌ریزی محسوب می‌شود. راپاپورت (۱۹۸۳) برای مطالعات فرهنگی نظر این حالت، مطالعه هشت بستر کالبدی را برای فهم زوایای مختلف یک فرهنگ در رابطه با یک کالبد ضروری دانسته است (شکل ۵). با توجه به اینکه معماری نیز یک موضوع فرهنگی است و مکانیسم‌های فرهنگی، مردم و محیط را به هم پیوند می‌دهند (راپاپورت، ۱۳۹۰، ۶۳) و از آنجا که هویت معماری مستقیماً به رابطه انسان و محیط می‌پردازد، می‌توان این مدل هشتگانه (شکل ۵) را از این منظر که کشف و بازشنایی پدیده‌های هویتی ناشی از ذهنیت فرهنگی مردم را در طیفی از بسترهای کالبدی مورد نظر قرار می‌دهد، در ارتباط مستقیم با مدل اصلی تحقیق (شکل ۳) دانست.

شکل ۵. بسترهای کالبدی قابل رجوع برای مطالعات فرهنگی

منبع: Rapoport, 1983

در بررسی حاضر با توجه به محیط انتخابی شهر ایلام و امکان رجوع محققان به محل و در عین حال، وجود نمونه‌هایی از کل طیف مورد بحث، چهار حوزه به عنوان بستر اصلی برای مطالعه انتخاب شد. بستر اول - مسکن روستا - محیط کالبدی ساخته شده توسط افراد بومی است و می‌توان الگوهای آن را کاملاً برآمده از ذهنیت آنان دانست. بستر دوم، مسکن حاشیه‌نشین و مربوط به افرادی است که از روستا به شهر مهاجرت کرده‌اند و به رغم استفاده از مصالح و ساختارهای غیربومی، بسیاری از ذهنیت‌های نهفته خود را در قالب ساخت محیط به ظهور رسانده‌اند. سومین بستر - مسکن تجربی‌ساز در شهر - جایی است که میزان تأثیر فیزیکی فرد بومی در شکل محیط از دو دستهٔ قبل کمتر است، اما همچنان امکان دخالت مستقیم در طراحی (حدائق در بعضی از بخش‌های ساختمان) برای او حفظ شده و او توانسته بخش مهمی از ذهنیت‌های خود را در آن به نمایش بگذارد. آخرین بستر - مسکن مهندسی‌ساز در شهر - جایی است که امکان تأثیر کاربر بومی در شکل محیط در حدائق ممکن است و او تنها می‌تواند در عناصر متغیر یا نیمه‌ثبت (راپاپورت، ۱۳۸۴) ساختمان تغییرات اساسی ایجاد کند، اما همین تغییرات که بر اساس ذهنیت وی از محیط مطلوب ایجاد می‌شود، موقعیت مناسبی برای بروز ذهنیت‌ها و مطالعه آنها از سوی محقق است.

برنامه‌ریزی پژوهش بر روی زمینه مورد نظر

با استفاده از مدل مذکور (شکل ۳) بر اساس یک برنامه عملی در قالب یک مطالعه موردي و استفاده از تحقیق کیفی، ابتدا محققان به چهار دسته (گروه)، تقسیم شدند؛ این تقسیم‌بندی بر اساس حالات مختلف قابل تصور برای بررسی ذهنیت بومی از نظر هویتمندی در موضوع کالبدی، صورت پذیرفت. گام بعدی، برنامه‌ریزی پژوهش بر روی زمینه مورد نظر است که در آن با ارائه یک جدول (جدول ۲) به محققان که شامل ۴۸ جزء معین شده است، در سه مرحله این اجزاء تکمیل خواهد گشت.

جدول ۲. حالات‌های مختلف کشف عوامل هویت‌بخش توسط محقق

ردیف	حالات‌های مختلف ادراک عامل هویت-بخش توسط محقق	ادراکی انسان	تجربه آنی	تجربه طول عمر	تجربه نسل های متولی	موضوعات تجربه از لی
۱	کالبد		جسمانی			
۲	کالبد	زمینه کاربر- محیط‌جاذبه	جسمانی			
۳	زمینه کاربر- محیط‌جاذبه		جسمانی			

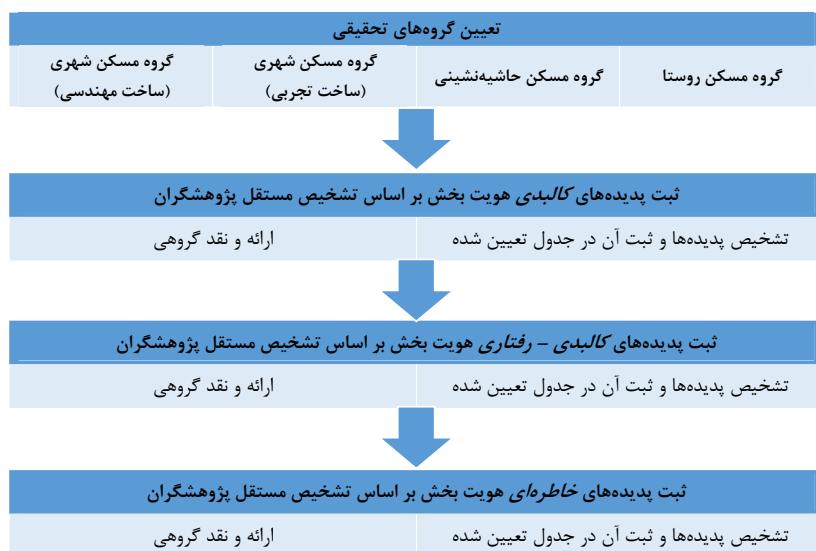
منبع: نگارنده‌گان

شرح اجزاء جدول

ردیف ۱: محقق، به جستجوی عوامل «بهیادماندنی» و «ذهنیت‌بخش» در کالبد (به‌خودی خود و بدون در نظر گرفتن «حضور» و فعالیت انسان‌ها) می‌پردازد و ذهن خود و تأثیرپذیری خودش را معیار فهم ذهنیت‌بخشی و ماندگار شدن «عامل» تشخیص داده شده در ذهن مخاطبان بومی قرار می‌دهد.

ردیف ۲: محقق، به جستجوی عوامل «بهیادماندنی» و «ذهنیت‌بخش» در نوع ارتباط کالبد با «حضور» و «فعالیت» انسان‌ها می‌پردازد و ذهن خود و تأثیرپذیری خودش را معیار فهم ذهنیت‌بخشی و ماندگار شدن «عامل» تشخیص داده شده در ذهن مخاطبان بومی قرار می‌دهد.

ردیف ۳: محقق، به جستجوی عوامل «بهیادماندنی» و «ذهنیت‌بخش» در «حضور» و «فعالیت» انسان‌ها (به‌خودی خود و بدون در نظر گرفتن تأثیر مشخصات کالبد) می‌پردازد؛ به این معنی که یک «مکان» تنها به‌دلیل وقوع و بهیادماندنی بودن یک فعالیت (مثلًا یک آیین یا حتی خرید هفتگی که مدام تکرار می‌شود)، و نه اینکه مشخصه خاصی در خود مکان باشد، در ذهن افراد ثبت می‌شود و آنها پس از این، انتظار مشابه بودن هر مکانی را دارند که قرار است، فعالیت مشابهی در آن انجام گیرد. این بار نیز محقق ذهن خود و تأثیرپذیری خودش را معیار فهم ذهنیت‌بخشی و ماندگار شدن «عامل» تشخیص داده شده در ذهن مخاطبان بومی قرار می‌دهد.

شكل ۶. برنامه‌ریزی پژوهش بر روی زمینه مورد نظر

منبع: نگارندگان

گزارش روند عملی پژوهش

پس از برنامه‌ریزی پژوهش در زمینه مورد نظر و تقسیم‌بندی‌های بعمل آمد، مطابق با سه ردیف جدول ۲، محققان پس از مراجعه به بسترهای مورد نظر، گزارش‌های خود را از موضوعات هویتمند در اجزاء کالبدی ارائه دادند که در ادامه بیشتر تشریح شده است.

برداشت عوامل هویت‌بخش توسط گروه‌ها

در مرحله برداشت عوامل هویت‌بخش، محققان از طریق مشاهده، عکس‌برداری، مصاحبه و پرسش‌نامه (تایپیر یا تکنیک‌های پژوهش) به کشف مواردی می‌پرداختند که ذهنیت‌بخش و از

نظر ذهنی یادآور موضوعی خوشایند و مطلوب بودند و نوع ادراک را چه از دید محقق و چه از دید کاربر، از نظر وجود مختلف انسانی (جسمانی، روانی، اجتماعی و روحانی) بر اساس جدول مشخص می‌کردند. سپس آنها را از طریق اسلامی، ترسیم بر روی کاغذ، نوشته و عکس ارائه می‌دادند که هم جایگاه آن عوامل در خانه‌های جدول مورد بازبینی قرار گیرد و هم توسط محققان مورد تجزیه و تحلیل واقع شود. در زیر به ترتیبی که در جدول ۲ آمده، نمونه‌هایی از کارهای دانشجویی به همراه توضیحات مختصر مربوط به آنها ارائه شده است.

عوامل «ذهنیت‌بخش» در کالبد

در مرحله ابتدایی محققان به زمینه مورد نظر خود رجوع کردند و از طریق مشاهده، به ثبت عوامل «به‌یادماندنی» و «ذهنیت‌بخش» در کالبد (به‌خودی خود و بدون در نظر گرفتن «حضور» و فعالیت انسان‌ها) پرداختند و ذهن خود و تأثیرپذیری خودشان را معيار فهم ذهنیت‌بخشی و ماندگار شدن «عامل» تشخیص داده شده در ذهن مخاطبان بومی قرار دادند و جایگاه این عوامل کشف شده را در جدول تعیین کردند. یک نمونه از مثال‌های مربوطه که در این مرحله انجام شده در مسکن تجربی‌ساز در شهر آمده است.

استفاده از درخت نزدیک ورودی حیاط

ناشی از تجربه نسل‌های متواالی ادراک بواسطه وجه روحانی

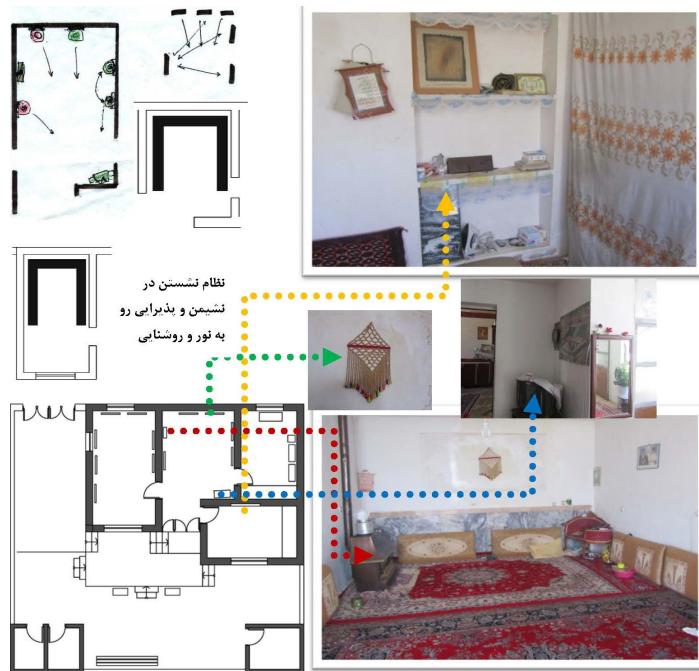
شکل ۷. نمونه‌ای از برداشت عوامل هویت‌بخش توسط محققان گروه مسکن تجربی‌ساز

منبع: نگارندگان

در این نمونه (شکل ۷) فضای سبز (درخت) در حیاط به عنوان عاملی هویت‌بخش حس زده شده که محل قرارگیری آن کنار درب ورودی حیاط جزء عوامل ذهنیت‌بخش و به‌یادماندنی برای ساکنین بومی است و از بعد روانی و با توجه به تجربه نسل‌های متواالی برای افراد قابل درک بوده است یعنی احتمالاً سابقه ذهنی ادراک‌کننده، ریشه در تجربه نسل بشر (کهن الگ) دارد.

عوامل «ذهنیت‌بخش» در نوع ارتباط کالبد با «حضور» و «فعالیت» انسان‌ها

مرحله دوم که مربوط به ردیف دوم جدول ۲ است، محققان با رجوع به زمینه‌های مورد نظر و از طریق مشاهده، مصاحبه و پرسشنامه به ثبت عوامل «به‌یادماندنی» و «ذهنیت‌بخش» در نوع ارتباط کالبد با «حضور» و «فعالیت» انسان‌ها پرداختند و ذهن خود و تأثیرپذیری خودشان را معيار فهم ذهنیت‌بخشی و ماندگار شدن «عامل» تشخیص داده شده در ذهن مخاطبان بومی قرار دادند. یک نمونه از مثال‌های مربوطه که در این مرحله انجام شده در مسکن روستا آمده است.

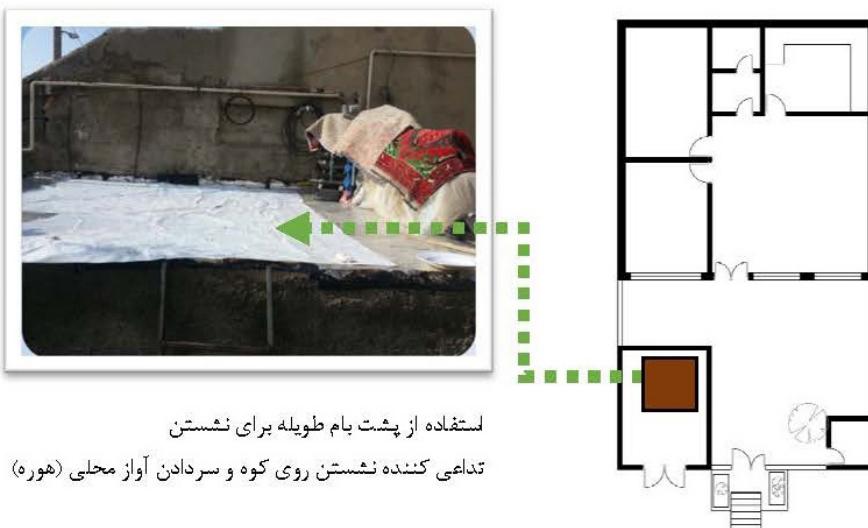
شکل ۸ نمونه‌ای از برداشت عوامل هویت‌بخش توسط محققان گروه روستا

منبع: نگارندگان

در این نمونه (شکل ۸) نظام نشستن در نشیمن خانه از جنبه روانی و با ذهنیتی که مسبوق به سابقه نسل‌های بشر است، شناسایی گردیده است؛ از این نظر که افراد به شکل □ و روبه پنجره و نور می‌نشینند، برای محقق عامل هویت‌بخش محسوب شده است. علاوه بر آن، طاقچه و نوع استفاده‌ای که از آن می‌شود، یک عامل به‌یادماندنی و ذهنیت‌بخش برای ساکنین بومی است که می‌توان آن را مربوط به جنبه جسمانی به‌خاطر نوع استفاده‌ای که از آن می‌شود (محل قرارگیری اشیاء قابل احترام) دانست و به‌واسطه تجربه طول عمر، عامل هویت‌بخش محسوب می‌گردد.

عوامل «ذهنیت‌بخش» در «حضور» و «فعالیت» انسان‌ها

مرحله سوم مربوط است به ردیف سوم جدول ۲ است که طی آن، محققان از طریق مصاحبه به ثبت عوامل «به‌یادماندنی» و «ذهنیت‌بخش» در «حضور» و «فعالیت» انسان‌ها (بخودی خود و بدون در نظر گرفتن تأثیر مشخصات کالبد) می‌پردازنند. به این معنی که یک «مکان» تنها به‌دلیل وقوع و به‌یادماندنی بودن یک فعالیت (مثلایک آیین یا حتی خرید هفتگی که مدام تکرار می‌شود)، و نه اینکه مشخصه خاصی در خود مکان باشد، در ذهن افراد ثبت می‌شود و آنها پس از این، انتظار مشابه بودن هر مکانی را دارند که قرار است، فعالیت مشابهی در آن انجام گیرد. این بار نیز محقق، ذهن خود و تأثیرپذیری خودش را معيار فهم ذهنیت‌بخشی و ماندگار شدن «عامل» تشخیص داده شده در ذهن مخاطبان بومی قرار می‌دهد. یک نمونه از مثال‌های مربوطه که در این مرحله انجام شده در بخش حاشیه‌نشین آمده است.

لستفاده از پشت بام طویله برای نشستن
تداعی کننده نشستن روی کوه و سردادن آواز محلی (هوره)

منبع: نگارندگان

شکل ۹. نمونه‌ای از برداشت عوامل هویت‌بخش توسط محققان گروه حاشیه‌نشین

در این نمونه (شکل ۹) استفاده از سقف طویله که دسترسی به آن، به دلیل ارتفاع کوتاه‌تر، نسبت به پشت بام ساده‌تر است تداعی یک خاطرهٔ جمعی (نشستن روی تپه و سردادن آواز محلی به نام هوره) را دارد که کالبد (طویله) و عملکرد آن با موضوع اصلی فرق دارد، اما به دلیل به یاد آوردن خاطراتی از کالبد بومی، یک عامل ذهنیت‌بخش از بعد روانی و تجربهٔ طول عمر مخاطب، به حساب می‌آید.

مطالعهٔ موردي: طرح‌های بنیاد مسکن در ایلام

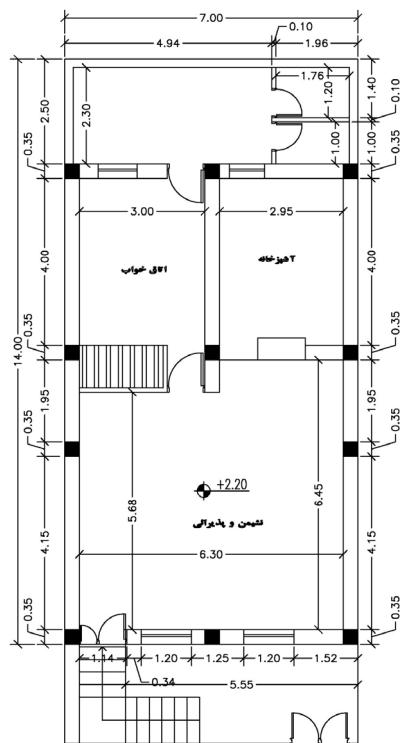
برای بررسی میدانی وضعیت طرح‌های معماری جدید در روستاهای ایران و نسبت آن با ذهنیات کاربران روستایی، طراحی‌های بنیاد مسکن در یک منطقهٔ روستایی ایلام (دویران علیا و داراب)، در وضعیت پس از بهره‌برداری به عنوان نمونه انتخاب گردید و تعداد هفت مسکن از نظر تغییرات اعمال شده نسبت به طرح اصلی بر اساس خواستها و نیازهای کاربران در زمان بهره‌برداری مورد تحلیل واقع شد (اشکال ۱۰ و ۱۱) که خلاصه آن در جدول ۳ آورده شده است.

این نمونه (مسکن‌ها، از آنجا که روستای فوق‌الذکر محل زندگی محقق بوده است و براساس ویژگی مشترکی که این مساکن از نظر موقعیت زمین و طراحی توسط بنیاد مسکن دارند و همچنین قرارگیری آنها در طیفی از تنوع الگویی پلان، انتخاب شده‌اند و موارد مشابه که در میان این طیف قرار می‌گیرند، از این دسته هفت‌گانه حذف شده‌اند.

شکل ۱۰. کشف تناقض‌های طرح و اجرا (عدم شناخت انتظارات ذهنی کاربر توسط مهندس طراح)

منبع: نگارندگان

پلان طراحی شده توسط مهندس

پلان اجرا شده (تغییر یافته) توسط کاربر

شكل ١١. كشف تفاوت طرح و اجرا (عدم شناخت انتظارات ذهني كاربر توسط مهندس طراح)

منبع: نگارندهان

در بررسی‌های انجام شده برای کشف تناقض‌ها در مطالعات کتابخانه‌ای و نمونه‌های موردنی تأثیرگذار آمد که در جدول ۳ ارائه شده است.

جدول ۳. کشف عوامل هویتی از تغییرات انجام شده توسط کاربران در طرح‌های مهندسی

پارکینگ	سرویس‌های پیداگشتی	درب ورودی ساختمان	آشپزخانه	اندازه پنجره
۱-۵- تبدیل پارکینگ به فضاهای خدماتی (طوبیه و انباری) ورودی)	۱-۱. انتقال توالت از مرکز پلان به حیاط جلو (گوشش حیاط یا زیر پله ورودی)	۱-ج. انتقال از گوشش به وسط	۱-ب. جابجایی آشپزخانه (انتقال از عمق پلان به مجاورت فضای باز (معمولًا حیاط خلوت))	۱-الف. افزایش عرض پنجره (حدود ۸۰ سانتی‌متر)
۲-۵- تبدیل پارکینگ به فضای مسکونی	۱-۲. انتقال حمام به حیاط خلوت با ورودی از داخل آشپزخانه		۲-ب. حذف پیشخوان آشپزخانه	۲-الف. افزایش در ارتفاع (اتصال پنجره به زیر سقف)
			۳-ب. باز کردن درب یا پنجره به حیاط خلوت	۳-الف. کاهش ارتفاع دست انداز پنجره (از ۸۰ سانتی‌متر به ۴۰ سانتی‌متر)
۴	۷	۴	۶	تعداد مشاهده (در ۷ نمونه بررسی شده)
- تبدیل پارکینگ به فضاهای خدماتی	- انتقال توالت از مرکز پلان به حیاط جلو	- انتقال از گوشش به وسط	- جابجایی آشپزخانه (انتقال از عمق پلان به مجاورت فضای باز (معمولًا حیاط خلوت))	انتظارات ناشی از ذهنیت ارزیابی کیفی تغییرات از منظر هویتی
- تبدیل پارکینگ به فضای مسکونی	- انتقال حمام به حیاط خلوت با ورودی از داخل آشپزخانه		- حذف پیشخوان آشپزخانه	- افزایش عرض پنجره - افزایش ارتفاع پنجره - کاهش ارتفاع دست انداز پنجره
ذهنیت بومی ناشی از تجربه زندگی، فضایی جهت کشاورزی، فضایی جهت نگهداری اشham یا ادوات کشاورزی را به یک انتظار ذهنی تبدیل کرده که منجر به تغییر کاربری پارکینگ به انبار یا طوبیه می‌گردد. این مسئله حتی در شهر ایلام نیز نمود عینی دارد.	ذهنیت یک فرد بومی در اسلام (با توجه به مصائب‌های انجام شده) در مورد سرویس بهداشتی به مگونه‌ای است که این فضا نتوالت) باید در دورترین نقطه نسبت به فضای مسکونی باشد، لذا با توجه به این انتظار ذهنی گوشی حیاط نزدیک به جبهه ورودی حیاط محل استقرار این فضا است. ارتباط حمام با آشپزخانه نیز ناشی از تجربه زندگی در سیاست‌چادر (محل استفاده (مخصوصاً خانم‌ها) در داخل فضای مخصوص زنان (لازنیان) یا آشپزخانه امروزی است.	با توجه به ذهنیت بومی به طور کل و موضوع تقارن در نما، درب ارتباط مستقل با فضای ورودی در وسط و پنجره‌ها در طرفین آن به عنوان الگوی نمای این نقطه محاسبه می‌شود.	محل پخت و پز در سیاه فضایی با نشیمن، دارای ارتباط مستقل با فضای بیرون از این حالت منجر به بروز این ذهنیت شده که آشپزخانه در خانه‌های روستایی با فضای حیاط ارتباطی بلاواسطه داشته باشد.	ذهنیت بومی ناشی از تجربه زندگی در سیاه چادر (که تقریباً جبهه ورودی آن قابلیت باز شدن از کف تا سقف و ورود نور به میزان کافی برای نورگیری، دلبازی و دید به ترا دارد)، باعث بوجود آمدن این انتظار ذهنی در افراد بومی شده که پنجره‌ای بزرگ در خانه‌های روستایی خود تعییه نمایند.

منبع: نگارندگان

نتیجه‌گیری

شناخت طراح (معمار) از نیازها و خواسته‌های ذهنی و عینی کاربر باعث نقص در معماری امروز شده است. در معماری امروز روزتا این نقص، برخلاف شهر، از تفاوت کاربر و کارفرما ناشی نشده است، بلکه در این حالت کاربر و کارفرما یکی است، اما از آنجا که معماران و طراحان امروز با معماری و زبان و سلایق روزتایی بیگانه هستند، بدون رجوع به مردم و معماری روزتایی و صرفاً براساس ذهنیت خود طراحی می‌کنند. تفاوت ذهنیت طراح (معمار) و کاربر روزتایی زمینه را برای تناقض‌هایی در معماری و نوع استفاده افراد از فضای طراحی شده، (خصوصاً در مسکن فراهم می‌کند. این تناقض، عاملی برای بحران هویت معماری محسوب می‌شود و تفاوت ذهنیات طراح و کاربر در بسیاری از موارد منشأ مهمی در ناکارآمدی طرح‌های روزتایی بوده است. روشی که در اینجا پیشنهاد شده است، برای تزدیک کردن ذهنیات کاربر و طراح در مورد محیط مطلوب براساس پژوهش عملی است و روندی اکتشافی را برای لحاظ کردن جنبه‌های مختلف هویتی (فضایی، بصری، رفتاری، سمبولیک و ...) پیش رو نهاده است. از مزایای روش فوق الذکر این است که تغییر و تحولات اجتماعی، كالبدی و سبک زندگی نیز در ضمن آن، مورد ملاحظه قرار می‌گیرد و هویتمندی از حالت یک امر ایستا خارج می‌گردد. این امر، با توجه به اینکه علاوه بر تغییر كالبد زندگی (معماری)، تغییر سبک زندگی مردم روزتا به حالت شهری بهویژه در سال‌های اخیر اجتناب‌ناپذیر بوده است، مهم به نظر می‌رسد. به همین دلیل نه تنها رجوع به محیط‌های بومی و روزتایی برای الگوبرداری شکلی و فرمی نمی‌تواند خیلی دست‌یافتنی باشد، بلکه الگوبرداری از سبک زندگی و نوع تعامل فرد بومی و محیطش در زمان معاصر، به دلیل شهری شدن و خارج شدن از حالت بومی، چندان منطقی به نظر نمی‌رسد. لذا رجوع به ذهنیت کاربر در شق‌های زمانی مختلف (از آنی تا ازلی) و کشف عوامل ذهنیت‌بخش در فرآیند مورد بحث، می‌تواند راه حلی برای چنین مسئله‌ای (تغییر سبک زندگی روزتایی به شهری) باشد.

در نمونه موردی خاصی که تنها به عنوان بخشی از فرآیند ارائه شد، در مورد روش مطالعه برخی نکات مهم به دست آمد: مشخص شد که مشاهده تغییرات كالبدی پس از بهره‌برداری ابزار نسبتاً قابل اطمینان برای کشف عوامل ذهنیت‌بخش كالبدی و كالبدی-رفتاری است. اما عوامل خاطره‌ای مستلزم به کارگیری فرآیند پیشنهادی به صورت کامل است. در نمونه‌های موردي بررسی شده در این نوشتار، موارد تناقض، اکثرًا ناشی از ذهنیت بومی کاربران بود که طراح آن را درک نکرده است. این نمونه‌ها، هم شامل موارد جزئی (مانند ابعاد پنجره) و هم موارد کلی (نظریه مکان آشپزخانه و سرویس‌های بهداشتی) بوده است. گام تکمیلی این روند شامل وزن‌دهی عناصر کشف شده و تفکیک عوامل ساختاری از غیر ساختاری خواهد بود که موضوع پژوهش‌های آینده است.

پی‌نوشت‌ها

۱. «جامع» از نظر هویتی به مفهوم اینکه ابعاد وجودی انسان از جسمانی‌ترین تا روحانی‌ترین سطوح ادراکی و از نظر زمانی نیز از آنی‌ترین تا ازلی‌ترین تجارت و خاطره‌های انسان برای واکاوی عوامل هویت‌بخش مورد نظر قرار گیرند (شکل ۳): برخلاف بسیاری از رویکردها و ایسم‌هایی که تک‌بعدی به مسئله می‌نگرند و هریک جنبه‌ای از ابعاد ادراکی انسان را مورد نظر قرار می‌دهند. به عنوان مثال مدرنیسم بعد جسمانی و فیزیولوژیکی انسان را به طور عام برای همه انسان‌ها معیار مطلوبیت و ایده‌آل بودن فضاهای معماری قرار می‌دهد و یا پست‌مدرنیسم تنها توجه به نمادها و سمبول‌ها را سرلوحة کار خود قرار می‌دهد و به همین ترتیب رویکردهای دیگر.

2. Prutt icu

۲. واژه برنامه‌دهی، ترجمه فارسی واژه انگلیسی Programming است که در کتاب برنامه‌دهی معماری: مدیریت اطلاعات برای طراحی تألیف دانایی دورک ترجمه امیرسعید محمودی، آمده است.

4. Zeisel
 5. Fernando Lara
 6. Pialhda Devakula
 7. Ellen Berkeley
 8. Stempf
 9. Adam Sharr
۱۰. این پژوهش در قالب مقاله‌ای با عنوان «رابطه وجود ادراکی انسان با عوامل هویت‌بخش در معماری» در نشریه علمی-پژوهشی مسکن و محیط روستا (شماره ۱۴۶) چاپ شده است.
11. Gerald Susman

فهرست مراجع

- اکرمی، غلامرضا (۱۳۸۲)، «تعريف معماری، گام اول آموزش (چالش‌ها و تناقضات)»، نشریه هنرهای زیبا، شماره ۱۶، صص ۳۲-۸۴، دانشگاه تهران، تهران.
- پاکزاد، جهانشاه (۱۳۸۸)، سیر اندازی در شهرسازی ۳، انتشارات آرمان شهر، چاپ اول، تهران.
- پرهام، باقر (۱۳۵۵)، «شهر و زندگی: تجدید بنا و نوسازی مناطق و شهرها؛ و کیفیت زندگی درس‌هایی از تجدید بنا و نوسازی مناطق زلزله زده ایران»، نشریه نامه علوم اجتماعی، شماره ۶، صص ۱-۲۱.
- دامیار، سجاد (۱۳۹۳)، «رابطه وجود ادراکی انسان با عوامل هویت‌بخش در معماری»، نشریه مسکن و محیط روستا، شماره ۱۴۶، صص ۹۱-۱۰۶.
- دورک، دانایی (۱۳۸۹)، برنامه‌های در معماری؛ مدیریت اطلاعات برای طراحی، ترجمه امیرسعید محمودی، انتشارات دانشگاه تهران، تهران.
- دبیا، داراب (۱۳۷۴)، «مروری بر معماری معاصر جهان و مسئله هویت»، نشریه هنرهای زیبا، دوره ۱، دانشکده هنرهای زیبا، صص ۶-۱۰.
- راپاپورت، آموس (۱۳۸۴)، معنی محیط ساخته شده؛ رویکردی در ارتباط غیر کلامی، ترجمه فرج حبیب، انتشارات پردازش و برنامه‌ریزی شهری، تهران.
- راپاپورت، آموس (۱۳۹۰) نهرنگ، معماری و طراحی، مترجمان ماریا برزگر و مجید یوسف‌نیا پاشا، انتشارات شلخین، مازندران.
- رضایی، روح الله و شوکتی آمقانی، محمد (۱۳۹۲)، «شناسایی و تحلیل اثرات اجرای طرح هادی روستایی در مناطق روستایی شهرستان اسکو (مطالعه موردی: روستای سرین دیزج)»، فصلنامه مسکن و محیط روستا، شماره ۱۴۴، صص ۷۵-۸۶.
- رضوانی، محمدرضایی؛ کوکبی، لیلا و منصوریان، حسین (۱۳۹۲)، «تأثیر اسکان مجدد بر کیفیت زندگی روستاهای آسیب‌دیده از سوانح طبیعی (مطالعه موردی: شهرک زنجیران و شهرک ایثار استان فارس)»، فصلنامه مسکن و محیط روستا، شماره ۱۴۴، صص ۷۷-۸۶.
- شریفی، امید؛ حسینی، سید محمود و اسدی، علی (۱۳۸۹)، «تحلیل سازوکارهای مشارکتی به منظور بازسازی مسکن‌های آسیب‌دیده در روستاهای شهرستان بم»، فصلنامه پژوهش‌های روستایی، سال اول، شماره یک، ۱۲۱-۱۴۲.
- گروت، لیندا و وانگ، دیوید (۱۳۸۴)، روش‌های تحقیق در معماری، ترجمه علیرضا عینی‌فر، انتشارات دانشگاه تهران، تهران.
- لاوسون، برایان (۱۳۸۴)، طراحان چگونه می‌اندیشنند؛ ابهام‌زدایی از فرآیند طراحی، ترجمه حمید ندیمی، انتشارات دانشگاه شهید بهشتی، تهران.
- لنگ، جان (۱۳۸۳)، آفرینش نظریه معماری؛ نقش علوم رفتاری در طراحی محیط، ترجمه علیرضا عینی‌فر، انتشارات دانشگاه تهران، تهران.
- میری، سید حسن و امیری، زینب (۱۳۹۱)، «بررسی بازسازی مسکن پس از سانحه از منظر تصویر ذهنی ساکنان (نمونه موردی: بره سر پس از زلزله روبار-منجیل ۱۳۶۹)»، دوفصلنامه مطالعات معماری ایران، شماره ۱، صص ۹۷-۱۰۸.
- Rapoport, Amos (1983), "Development, Culture Change and Supportive Design", in Habitat Intl. vol. 7. No. 56. pp. 249-268.

